INGYENES

VI. ÉVFOLYAM 2. SZÁM

Szentpéteri Krónika

Sajószentpéter város közéleti lapja

2013. április-május-június

„Az emlékeink az egyetlen kapcsolatunk a múlttal."
(Cecelia Ahern)

1989. március 2.

Múltbeli titkok a várossá válásról

Az emlékeit felidézi: dr. Kelemen István

Olvasóink már megszokhatták, hogy a Szentpéteri Krónika júniusi számában, minden évben, egy-egy közéleti személyiség segítségével olyan régi „titkokról", eseményekről lebbentjük fel a fátylat, melyek valamilyen módon kapcsolódnak településünk várossá nyilvánításához. Az idén egy olyan köztiszteletben álló orvossal ültem le beszélgetni, aki – egy képzavarral élve – nagyon sok sajószentpéteri emberpalánta megszületésénél „bábáskodott".

Kelemen főorvos úr 2001-es nyugdíjba vonulása óta is aktívan dolgozik

Dr. Kelemen István főorvos urat a minap az otthonában kerestem fel, ahol egy rendkívül jó hangulatú beszélgetés keretében elevenítette fel emlékeit a várossá válás folyamatáról.

- Mielőtt ténylegesesen Sajószentpéterről beszélgetnénk, arra kérem, meséljen egy kicsit önmagáról, illetve arról, miként lett településünk első számú nőgyógyásza!

- Édesapám már 1934-től községi bányaorvos volt Sajószentpéteren, majd később a helyi szülőotthon vezetője lett. Jómagam a Református Iskolába (későbbi Lévay Tagiskola) jártam, majd a középiskolai tanulmányaimat a Sárospataki Református Kollégiumban kezdtem, végül a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban érettségiztem. A Debreceni Orvostudományi Egyetemre 1954-be nyertem felvételt, ahol aztán 1960-ban végeztem, majd 1964-ben szülész-nőgyógyászként szakvizsgáztam. Nem tagadom, némi apai indíttatás is szerepet játszott abban, hogy ezt a szakterületet választottam, hiszen – mint mondtam – édesapám hosszú időn keresztül irányította a sajószentpéteri szülőotthont. Az egyetem elvégzése után a miskolci Megyei Kórház szülészeti osztályán helyezkedtem el, majd 1968-ban „hazatértem", és átvettem a helyi szülőotthon irányítását. Számomra hamar világossá vált, hogy a '70-es évek demográfiai robbanása elkerülhetetlenné teszi az intézmény fejlesztését, így 1979-től már 36 ággyal és 3orvossal működtünk. Nem tartott sokáig ez az állapot, ugyanis a '80-as évek elején drasztikusan visszaesett a születések száma (ráadásul a miskolci és kazincbarcikai kórház is túl közel volt), ezért szinte törvényszerű volt, hogy 1984-ben megszüntették a szülőotthont, s a helyén szociális otthon létesült. A sors furcsa fintora, hogy míg korábban az élet első pillanatait élték meg itt, most nemritkán az utolsókat töltötték ebben az épületben.

- Számomra most derült ki, hogy a várossá nyilvánítás idején (1989-ben) már nem is létezett Sajószentpéteren szülőotthon, Ön azonban továbbra is helyben praktizált.

- Amikor 1984-ben a szülőotthon bezárta kapuit, a lakosság száma alapján indokolt volt, hogy egy szülész-nőgyógyász státuszt meghagyjanak a településen, így attól az időponttól a Somogyi Béla utcai szakrendelőben folytattam a munkám, kiegészítve terhestanácsadási feladatokkal. Sajószentpéteren, a várossá nyilvánítás évében, már két telephelyen fogadtuk a betegeket (1986-ban adták át a GYÓMI-t). Hat körzeti (ma házi-), három gyermek-, három fogorvos, valamint öt védőnő dolgozott a településen, illetve volt főállású belgyógyászunk (dr. Lavrencsik Judit), aki egyben az intézmény vezetője is volt, jómagam a nőgyógyászati szakrendelést vittem, sőt, a fizikoterápiás kezeléseket is helyben kapták a betegek.

- Úgy tűnik, a '80-as évek végére Sajószentpéteren az egészségügy már felkészült a várossá válásra, de mi volt a helyzet az egyéb területeken?

- Az '50-es, '60-as évek iparfejlesztési folyamatai a munkahelyek számának drasztikus emelkedését okozták Sajószentpéteren, ami értelemszerűen a lakosság számának növekedését is eredményezte. Ezzel párhuzamosan – köszönhetően az akkori településvezetők céltudatos munkájának – az infrastrukturális feltételek is kialakultak: lakótelepek, iskolák, óvodák épültek, tornacsarnok létesült, újabb üzletek nyíltak, mindmind Sajószentpéter városi jellegét erősítve. Ennek a munkának a gyümölcse érett meg 1989-re, amikor is egy rendkívül felemelő ünnepség keretében hivatalosan is városi rangot kapott településünk.

- Ha már az ünnepséget említi főorvos úr, maradt erről a napról valamilyen különleges élménye?

- Míg élek, nem fogom elfelejteni azt a napot. Akkoriban dr. Ladányi József volt a megyei tanács elnöke, aki a mi tanácselnökünknek, dr. Péter Andrásnak adta át a város kulcsát, valamint a várossá nyilvánítást tanúsító oklevelet. Természetesen egy kis műsor fogta keretbe a hivatalos ünnepséget. Az igazi meglepetés akkor ért, amikor a kolléganőm, Szabó doktornő (dr. Szabó Mária) kiállt a színpadra, és a saját versét elszavalta. Nem tudtam róla, hogy verseket ír, ráadásul erre az alkalomra egy rendkívül megható költeménnyel készült. Talán mondanom sem kell, de az árgusan figyelő szemek sarkaiban megcsillant egy-két könnycsepp, a nézőtéren előkerült néhány zsebkendő. Ugyanakkor büszkeség töltött el bennünket, hiszen Edelény néhány hónappal korábban kapott városi rangot, most pedig már mi is városi címmel büszkélkedhettünk. A lakosság is nyert ezzel, hiszen akár az egészségügyi ellátás tekintetében, akár más vonatkozásban, nem kellett mindenért Miskolcra vagy Kazincbarcikára utazni.

- Így, a beszélgetés vége felé engedjen meg nekem egy személyes kérdést! Főorvos úr szemlátomást kitűnő szellemi és fizikai állapotnak örvend, ma is aktívan dolgozik. Mi a titok nyitja?

- Nem hiszem, hogy bármilyen titok lenne, az azonban igaz, hogy a munkámra sosem úgy tekintettem, mint megélhetést biztosító tevékenységre. Számomra ez életforma. Még ma is hetente 3 napot dolgozom (2001-től nyugdíjasként), előszeretettel olvasom a szakmai folyóiratokat, képzem magam, s amíg a városnak szüksége van rám, addig szívesen maradok, s végzem a gyógyító-megelőző munkát.

Sulyok Barnabás

Kikristályosodott közétkeztetés

A cím csalóka lehet, hiszen azt az épületet és a velejáró tevékenységet, amit sokáig Kristály étteremként ismertünk, mára már teljesen más köntösben, megújult külsővel és belsővel tálalják. Nem, nem újramelegítésről van szó, sokkal inkább újragondolásról, minőségváltásról, ami most az épület külső-belső felújításával éri el tetőpontját.

Az épület külső hőszigetelési munkálatai már befejeződtek

Bár a város anyagi helyzete nem túl fényes, a modernizáció mégsem állt le. Jelenleg, a nehéz idők ellenére, nagy felújítási és modernizációs munkálatok folynak az egykori Kristály étterem épületén, amit a Sajószentpéteri Közétkeztetési Nonprofit Kft. üzemeltet. Kovács Magdolnával, a kft. élelmezésvezetőjével beszélgettem a felújításról és a cég munkájáról. Többek között megtudtam, hogy a kft. 2009 őszén alakult azzal a céllal, hogy elődjeinél hatékonyabban, magasabb minőségi színvonalon lássa el a közétkeztetést városunkban. Amikor a képviselő-testület úgy döntött, hogy átveszi újra ezt a feladatkört, és megalapítja a kft.-t, több fronton is megoldandó problémákba ütközött. A konyha épületén mély nyomokat hagyott az idő. Voltak azonnal szükséges munkálatok, mint a nyílászárók javítása, a beázások kiküszöbölése, az elromlott kazán cseréje. 2010-ben az önkormányzat felmérte az épület állapotát, épületgépészeti terv is készült a lehetséges modernizációhoz, ám a végösszeg túlságosan magas volt ahhoz, hogy rögtön megkezdhessék a munkát. Sajnos nem voltak megfelelő pályázatok sem, amelyek legalább részben levették volna ezt az anyagi terhet a városról. Ám kisebb munkálatok így is folytak. 2011 novemberében az épület egyik szárnyán felújították a tetőt, 2012-ben a két gazdasági bejárat új, korszerű ajtókat kapott, a két előkészítő helyiségben megtörtént az ablakok cseréje, majd ugyanebben az évben ősszel a raktárban lévő nyílászárók karbantartására is sor került. 2013 tavaszán megtörtént a páraelszívó-rendszer felújítása is. Jelenleg az épület teljes külső hőszigetelése folyik, ezzel párhuzamosan a főzőkonyhába és a gazdasági részbe új nyílászárók kerülnek. Mihelyst ezek a munkálatok véget érnek, megkezdődik a falak színezése is. Markáns, új színt kap az épület, ami tükrözi majd a változásokkal járó

A vandálok nyomán ennyi maradt a kerítésből…

modernizációt. Emellett folyik a kerítés felújítása is. Az önkormányzat a Start közmunkaprogram keretein belül létrehozott egy kis csapatot, akik famegmunkálással foglalkoznak. Ez a csapat készítette el az épület számára az új kerítésmezőket. A régi kerítés kopott volt, törött, több helyen súlyosan megrongálták, és mivel a terület a város egyik központi részén fekszik, lehangoló képet nyújtott az arra elhaladók számára. Ahhoz, hogy az új kerítés ne jusson erre a sorsra, mindannyiunknak figyelnünk kell az épségére, és lehetőségünk szerint megóvnunk. Kovács Magdolna elárulta azt is, hogy újabb munkálatok is várhatóak a közeljövőben. A villamoshálózat felújítása jelenleg tervezés alatt áll, valamint szükség lesz az elöregedett vízcsövek cseréjére is. Az eddigi beruházások nem pályázati összegekből valósultak meg, hanem önkormányzati segítséggel és cég saját forrásaiból. Ezt a korábbi évek eredményes gazdálkodása teszi lehetővé a kft. részéről. Jelenleg a kft. működteti a városban a közétkeztetést. Önkormányzati intézmények, iskolák, óvodák részére főz, és a felnőtt szociális étkeztetést is ellátja. A városi bölcsőde számára külön ételek készülnek, betartva minden szempontot, amelyek a legkisebbek étkeztetésének magas minőségét szolgálják. A konyha a lakosság számára is elérhető, igen kedvező áron, de az étel házhozszállítását nem tudja vállalni. Bár a gazdasági nehézségek szinte tapinthatóak mostanság, az ilyen fejlődéstől, megújulástól talán kicsit jobb lesz a szánk íze. Ha mástól nem, a finom ételektől mindenképpen.

B.M.

Az asztalos brigád szinte újjávarázsolta azokat…

Mérleget vontak

Tovább javult az elmúlt évben városunk közbiztonsága

Az ismertté vált bűncselekmények 1,5 százalékkal csökkentek, visszaszorult a trükkös lopások száma, és továbbra sem jellemző Sajószentpéterre a kábítószer fogyasztásának terjedése. Javult a közlekedésbiztonság, viszont a lopások számában emelkedés történt, ami főleg a hulladékgyűjtők „munkáját" kíséri.

Szternai őrnagy úr évről évre javuló tendenciákról tud beszámolni

A május 30-án magtartott képviselő-testületi ülésen került napirendre a 2012. évi rendőrségi beszámoló, ahol Szternai Tamás őrsparancsnok számolt be a rendőrőrs tavalyi eredményeiről. A rendőr őrnagy közölte, hogy 513 bűncselekményt regisztráltak a városban, ami némi csökkenést mutat 2011-hez képest. A közzétett lista szerint 34-ről 35-re emelkedett a személy elleni bűncselekmények száma, amely kategóriában elsősorban a testi sértések száma nőtt meg. Az őrsparancsnok a Krónikának elmondta, hogy ezek a bűncselekmények (összesen 16) leginkább magánházaknál történtek, és nem jellemző a közterületen történő hasonló elkövetési mód. A legsúlyosabb bűncselekmény is előfordult a városban, hiszen történt egy gyilkosság, aminek az elkövetőjét rövid idő alatt elfogták. Szerencsére a rablás nem jellemző a településre, mindössze egy ilyen ügyben kellett nyomozást folytatni. A gyakori közúti ellenőrzések is közrejátszhattak abban, hogy az ittas vezetők száma egy év alatt 9-ről 7-re csökkent. Kevesebb lett a közrend elleni bűncselekmény, 87 ilyen esetben intézkedtek a 2011-es 102-vel szemben. Ugyanez mondható el a rendkívül irritáló betöréses lopásokról, amely területen egy év alatt 64-ről 55-re esett vissza az elkövetési szám. Szternai Tamás kedvező folyamatként értékelte, hogy a lapunkban és a képújságban is közölt felhívásaik célba értek, mert egyre kevesebb trükkös tolvaj károsítja meg Sajószentpéter lakóit. A legtöbben már nem dőlnek be a különböző meséknek, és ha idegenek próbálkoznak pénzváltással, vagy valamelyik szolgáltató emberének kiadva magukat, be akarnak jutni a lakásba, értesítik a rendőrséget. Az őrsparancsnok továbbra is ezt a lakossági hozzáállást kéri a helybeliektől, mert így nem kerülnek a károsultak listájára, a bűnözőknek pedig elmegy a kedvük a próbálkozástól.

A lopások számának kismértékű növekedésében az őrnagy tapasztalatai szerint a közelmúltban megszaporodott hulladékfelvásárló helyek játszottak szerepet. Amíg ugyanis a falopásokat sikerült visszaszorítani – az elkövető azonnal szabálysértési őrizetbe kerül, és a bíró akár 30 napos elzárást is kiszabhat a pénzbüntetés mellett –, emelkedett a fémlopások száma, mivel a tolvajok könnyebben el tudják adni az eltulajdonított holmit.

Szerencsére a kábítószerek terjedése nem jellemző a városra, csupán néhány fogyasztót tudtak elfogni, akik magánrendezvényeken használtak tudatmódosító szert. Nem szerencsés – ecsetelte az őrnagy –, hogy terjesztő nem akadt horogra, de azt üzeni, senki ne legyen nyugodt, aki kábítószert árul.

Szerencsésen alakult a súlyos közlekedési balesetek száma is, ami 6-ról 3-ra mérséklődött, miközben a közlekedési balesetek némileg emelkedtek, 36-ról 39-re. A városon átmenő 26-os számú főút nagy forgalma közismert, így ezen nem lehet csodálkozni. Évek óta a Fecskeszög a bűnügyileg legfertőzöttebb városrész, ahol sok házat megbontottak, kifosztottak, ezért ott fokozott rendőri jelenlétet biztosítanak. Összességében a nyomozási eredményességük 55 százalék volt 2012-ben, ami hasonló a korábbi évek átlagához.

Rákérdeztünk a rendőrőrs egyik nyomozóját ért támadásra is, amikor a sajtóhírek szerint egy magánlakásba csalt szolgálaton kívüli rendőrt ért atrocitás. A parancsnok kifejtette, hogy az elkövető ellen az ügyészség vádat emelt lőfegyverrel visszaélés és más bűncselekmények miatt, és az elsőfokú tárgyalás már le is zajlott az ügyben.

Szternai őrnagy úr elmondta még, hogy minden iskolában dolgozik iskolarendőr, aki az osztályfőnöki órákon előadásokat tart a tanulóknak. Elkezdték a csellengő, iskolakerülő gyerekek begyűjtését is, akiket megkérdezésük után az iskolába szállítanak. A feszültségekkel terhelt rendőri munka mellett szakítanak némi időt a kikapcsolódásra is. Testvér rendőrőrsük van a szlovákiai Pelsőcön, akikkel jó kapcsolatot ápolnak, évente több alkalommal rendeznek futballtornát vagy egyéb területen mérik össze tudásukat. Ezen kívül Karcsák Attila r. főtörzsőrmester fekvenyomásban ér el rendre jó eredményeket: 2012-ben a Belügyminisztérium országos bajnokságán (súlycsoportjában) a harmadik helyet szerezte meg.

Kovács I.

Erősödő polgárőrség Sajószentpéteren

Sajószentpéteri Polgárőr Egyesület, valamint Bűnmegelőzési és Vagyonvédelmi Egyesület működik jelenleg városunkban, az előbbi 26, az utóbbi 41 fővel. A civil városvédők hamarosan egyesülnek, így koncentrált erőként védik majd településünket a rossz szándékú emberektől.

Leskó Imrével, a Sajószentpéteri Polgárőr Egyesület elnökével és Lakatos Sándor elnökhelyettessel beszélgettünk az elmúlt évben végzett munkájukról, amiből kiderült, a civil csoportnak komoly szerepe van a helyi közbiztonság javulásában. A civil szervezet együttműködési szerződést kötött a rendőrséggel, Sajószentpéter Város Önkormányzatával és a Magyar Postával, de ugyanezt tervezik az Észak-magyarországi Horgász Egyesülettel is. Megalakulásuk óta közösen járőröznek a helyi rendőrőrs rendőreivel, fokozott figyelemmel kísérik a postai kézbesítők mozgását, a városban pedig biztosítják a rendezvények zavartalan lebonyolítását, illetve más feladatok elvégzésében is segítenek. A 24 órás járőrszolgálatot 2-3 fős csoportokban végzik, ebben segítségükre van egy Suzuki Grand Vitara terepjáró, 3 segédmotor-kerékpár és 12 kerékpár. Ezen kívül rövidhullámú- és mobiltelefonok, elemlámpák és egyenruha jelenti a felszerelésüket. Gyakran megfordulnak a Kavicsbánya-tavaknál, amely területből munkájuknak is köszönhetően igazi horgászparadicsom és kirándulóhely alakult ki. Fokozottan figyelnek a falopásokra, sok jelzést adtak a rendőröknek ezzel kapcsolatban, akárcsak a pincesoron észlelt gyanús mozgásokról. Az elmúlt évben egy beteg eltűnt az Esélyek Házából, segítettek a felkutatásában, ami végül sikerrel járt. Ezen kívül áradás esetén figyelik a Sajó vízszintjét, máskor az árvízi műtárgyak állapotát ellenőrzik, nem történt-e azokon rongálás. A legtöbb probléma a Fecskeszögben adódik a közbiztonsággal, ezért ott gyakrabban járőröznek, sőt, a közeljövőben ott lakó és rendet szerető fiatalokat szerveznek be a polgárőrségbe. Támogatásukkal kapcsolatban elmondták, hogy 2012-ben 200 ezer forintot kaptak a B.-A.-Z. Megyei Polgárőr Szövetségtől, 300 ezret pedig a helyi önkormányzattól. Utóbbi idén 350 ezret szavazott meg számukra, amit üzemanyagra és felszerelésük kiegészítésére fordítanak. Éppen a riport készítése közben hívta fel Leskó Imre a megyei polgárőr szövetség elnökét, Csóra Györgyöt, aki ígéretet tett a jól működő szentpéteri polgárőrök pénzbeli támogatására.

K. I.

„Őseinket felhozád…”

A Sajószentpéteri Központi Általános Iskola első alkalommal adott be pályázatot a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-hez, hogy hetedik osztályos tanulói részesei lehessenek egy határon túli kirándulásnak, egy olyan országba, ahol kisebbségben ugyan, de magyarok élnek. A nyertes pályázat értelmében az iskola 43 tanulójának és 5 pedagógusának nyílt lehetősége, hogy egy háromnapos kiránduláson részt vegyen Kárpátalján. Ott, ahol a magyarság kárpátmedencei története elkezdődött, s mely terület az évszázadok folyamán mindig fontos szerepet töltött be az ország történelmében, s az ott élők mind a mai napig őrzik magyarságukat. A kirándulásra 2013. május 25. és 27. között került sor. Utunk első állomása Beregszász volt, ahol a Bereg Vidéke Múzeumba látogattunk el. Tettünk egy rövid sétát is, melynek során különösen a helyi piacot találták érdekesnek a gyerekek. Következő állomásunk Tiszaújlak volt. Itt a Sóházat és a Turul-emlékművet néztük meg, majd utunk Csetfalvára vezetett, ahol elsőként egy nemrégiben épült katolikus templomban jártunk, majd a református templom festett fakazettáit is megcsodáltuk. Az első napot Benén zártuk a híres Árpád-kori templomban. Az utazástól fáradtan érkeztünk meg szálláshelyünkre, Nagydobronyba. Házigazdáink nagyon kedvesen fogadtak minket, a szobák hamar elnyerték tetszésünket, vacsora után pedig még sokáig beszélgettünk élményeinkről. Másnap délelőtt Kisszelmencre látogattunk el, ahol a félbevágott székely kaput néztük meg, ami egyébként a kettévágott falu összetartozását fejezi ki. Ungváron a falumúzeumban az építkezési szokásokon túl az itt élők mindennapi életével ismerkedtünk meg. Az ungvári várban egy érdekes fegyverkiállítást és Kárpátalja növény- és állatvilágát bemutató kiállítást néztünk meg. Innen Munkács felé indultunk, s útközben megtekintettük a szerednyei vár romjait is, ahol valaha Dobó István is élt. Munkácson a városnéző séta után kaptunk egy kis szabadidőt, így a helyi édességeket (fagyi, süti) is alkalmunk nyílt megkóstolni. Fáradtan és ázottan értünk vissza a szállásra, ahol a vacsora után egy különleges program várt ránk. Miután egy gyermekotthonban laktunk, ahol árva gyerekek élnek, s mi ajándékokat vittünk nekik, ők, hogy megköszönjék ezt, egy kis műsorral készültek, majd közösen karaokiztunk. Néhány program, s már el is jött a harmadik nap. Reggeli után utunk a munkácsi várba vezetett, oda, ahol Zrínyi Ilona gyermekeivel 3 évig hősiesen védte a várat. Innen a Vereckei-hágóra mentünk, ahol a honfoglalás emlékművét jártuk körbe, s a Himnusz sorainak elszavalása után koszorút helyeztünk el. Nagyon hideg volt, fújt a szél, de nem tudtunk úgy elindulni, hogy a turisták által szétszórt szemetet össze ne szedjük, legalább egy kicsit bemelegedtünk. Utunk innen már haza vezetett. Noha az utazásban elfáradtunk, az ott töltött napokra gondolva mégis mindenki azt mondta: „egyszer szeretnénk visszamenni!”

Románné

A tiszaújlaki Turul-emlékműnél a sajószentpéteri különítmény

Egészségügy vagy betegségügy?

Bemutatkozik: dr. Szakács Imre háziorvos

Az ember hajlamos arra, hogy az egészségét természetesnek vegye, s csak akkor tudja már értékként kezelni, amikor elveszítette azt, és ezáltal szinte gyökerestől megváltozik életének minden szegmense. „Legfőbb kincsünk az egészség!" hallhatjuk időnként a szlogent, ám ezt is besoroljuk az agyonunt közhelyeink közé. Ne tegyük! Sajnos saját tapasztalatom bizonyíthatja, hogy minden szava igaz. Véresen komoly, időnként halálosan is az!

Amennyiben stílszerű akarok lenni, úgy legelőször az anamnézissel – a kórelőzménnyel – kell kezdenem: Sajószentpéter város képviselő-testülete 2008. márciusi ülésén a szegregáció elkerülése és az orvosok terheinek egyenletesebb elosztása érdekében döntést hozott a VI. számú háziorvosi körzet létrehozásáról.

A körzetbe tartozó utcák – amelyeket addig egyébként Bakonyi doktornő látott el – kijelölése után kiírt pályázatot dr. Béres Tamás nyerte el. Ő nem sokáig maradt itt, emiatt újra meg kellett hirdetni az állást, sajnos nem igazán volt érdeklődés iránta. A kialakult helyzeten az intézmény vezetésének a helyettesítés megszervezésével sikerült úrrá lennie. Erre azonban csak ideiglenesen kaphatták meg az ÁNTSZ engedélyét, tehát közben gőzerővel kellett dolgozni a végleges megoldáson. 2010-ben egy évre dr. Szakács Imre beugróként elvállalta a feladatot, majd a 2012 februárjában kiírt pályázaton már elnyerte az állást, így azóta ő a körzet háziorvosa. Természetes hát, hogy többet is megtudjanak róla olvasóink, ezért beszélgettem vele az egyik rendelése előtt.

- Motoros ruhában érkezett, praktikus okokból történt így, vagy ez a hobbija?

- A sportból, az ifjúkori szenvedélyekből mára már csak ennyi maradt. A motorozás a természet közelsége mellett egy kimondhatatlan szabadságérzést ad, amire a mai világunkban nagy szüksége van az embernek. Bár gondoltam rá, azért még az autótól sem szabadultam meg.

- Az eltelt néhány év alatt sokan már találkozhattunk Önnel, mégsem ismerjük közelebbről. Legyen szíves röviden bemutatkozni a Krónika olvasóinak!

- Az orvosi egyetemet Marosvásárhelyen végeztem, majd negyedszázados orvosi gyakorlattal a hátam mögött 2004-ben döntöttem úgy, hogy áttelepülök, és itt folytatom a pályámat. Egy év múlva a háziorvostan főorvosaként letettem az üzemorvosi vizsgát is. 2006 szeptemberétől részt vállaltam Sajószentpéter orvosi ügyeletében, majd 2012-ben dr. Kacsándi László hathatós közreműködése is segített abban, hogy a VI. számú körzet ellátására meghirdetett pályázatra jelentkezzem, és azóta itt dolgozzak háziorvosként.

- Mi volt az első benyomása a városunkról?

- Kacsándi doktor úr akkor meginvitált a pincéjéhez, onnan mutatta meg a várost, így aztán szép kilátásokkal indultam.

- Az eltelt idő alatt ezek a kilátások változtak?

- Komolyra fordítva a szót, olyannyira tetszett nekem az, hogy egy ilyen fejlődő kisvárosba kerültem, hogy közel voltam a letelepedés gondolatához. Ez különböző külső okok miatt ugyan meghiúsult, de most is azt mondom, hogy a város méretéhez képest az elérhető orvosi szolgáltatások széles körét és színvonalát sok helyen megirigyelhetnék. A rendeléseket ellátó szakorvosok is mind a szakmájuk legjobbjai közé tartoznak.

- Ezek szerint Ön is jól érzi itt magát.

- Pályafutásom alatt több helyen is megfordultam, de higgye el, nem az udvariasság mondatja velem, hogy itt egy igazán kollegiális, jó közösségre találtam.

- És a betegek hogyan fogadták Önt?

- Az orvos-beteg kapcsolat alapja a kölcsönös bizalom és az őszinteség. Ismeretes egy szólás az egészségügyben, hogy „a betegnek mindig igaza van". Ez megfelelő értelmezéssel helytálló, én is eszerint igyekeztem tevékenykedni, s (talán emiatt is) azt hiszem, a betegeim elfogadtak.

- Mennyire beteg Sajószentpéter, van ránk jellemző betegség?

- Az ismert környezeti hatások, az itt élő emberek szociális helyzetéből levezethető táplálkozási problémák és higiéniai állapotok eleve rontják az általános egészségi állapotukat. Sokszor a cigarettára és az alkoholra ott is jut pénz, ahol élelemre is alig. Saját tapasztalatom alapján a város lakóinál a dohányzás a legnagyobb rizikófaktor, az ezzel összefüggő betegségek lényegesen gyakoribbak az átlagosnál.

- Az új trafiktörvény majd ezt is bizonyára jól megváltoztatja. Ön mit változtatna meg a „beteg" egészségügyben, ha ezt Önre bíznák?

- Nézetem szerint az alapellátás anyagi és szakmai megerősítése, ezzel a kórházi szakorvosi ellátás tehermentesítése elengedhetetlen. Úgy tapasztaljuk, hogy a tendencia teljesen ellenkező, az orvosi szakma presztízse zuhan, az elhibázott praxisrendszer miatt a fiatalok a háziorvosi állásokba nem szívesen jönnek. Az egészségügy finanszírozásában jelen lévő és mindig kevés pénzről én egyébként úgy vélem, hogy a megelőzésre kellene nagyságrendekkel többet fordítani belőle, ugyanis a már kialakult betegségek tüneteinek kezelése mérhetetlenül költségesebb.

- Mondhatnánk akkor nyugodtan azt is, hogy ez a mai egy betegségügy. Ön hogyan látja közelebbről, megmenthető ez a körzet?

- A bizonytalan helyzet sok embert elvitt tőlünk, vagy nem hozott ide, akik az utcájuk szerint ide tartoznának. Mára már vannak, akik visszajöttek, de még mindig várjuk a régi és új betegeket. Az ideális praxisnagyságot, ha nem is érjük el, a beteglétszám növekedése közös érdekünk, s én alapvetően optimista beállítottságú vagyok. A megadott elérhetőségeken megtalálhatnak minket, s ha szükséges, akkor a helyszínre is kimegyünk hozzájuk. Igyekszünk a kötelességünknek eleget téve számukra ugyanazt az ellátást biztosítani, mint bármelyik másik körzetben. Jöjjenek el, szívesen (el)látjuk őket, egy próbát és egy kis időt megér!

Köszönöm a beszélgetést. A jövőre nézve mi mást kívánhatnék Önnek, mint kevés beteget, ám sok, a szűrővizsgálatokon rendszeresen megjelenő, egészségével törődni akaró sajószentpéteri pácienst.

Kiss Barnabás

Kollegiális, jó közösség fogadta Szakács doktort Sajószentpéteren

„Nem szúrja a szemét?”

Lakossági hulladékudvar nyílik Sajószentpéteren

Kevesen lehetnek olvasóink között, akik ne találkoztak volna már – akár busszal, akár autóval utazva – az út mentén „ottfelejtett” szemetes zsákok, vagy még rosszabb esetben szeméthegyek látványával. Sajnos nem is kell messzire mennünk, elég csak a 26-os úton nyitott szemmel közlekednünk, de a közterületeinken jártunkban is szinte bárhol belebotolhatunk kisebb-nagyobb kupacokba. Ebből is látszik, hogy a hulladék tárolása, elhelyezése egyre nagyobb gondot jelent mind az egyén, mind a közösségek számára.

Hasonló látvány fogadja majd a sajószentpéteri hulladékudvarba betérőket is

Mindannyian tapasztalhatjuk, hogy a saját háztartásunkban is egyre több – és nem csupán kommunális – hulladék keletkezik. A technika rohamos fejlődése szinte ránk zúdítja a veszélyes hulladékok tömegét, amivel bizony sokan nem tudnak, vagy ami még szomorúbb, nem is akarnak mit kezdeni. A magyar pedig, bizony mind a mai napig, gyűjtögető nép, a „jó lesz még valamire” ugye, mindenki számára ismert mondat? Ám aki szeretne, még az sem mindig tud megszabadulni a fölösleges dolgoktól. A fémhulladékkal nincs gond, azért némi aprópénz is kapható, de a veszélyes hulladéknak minősülő lomjaink elhelyezése már legtöbbször nehézségekbe ütközik, sőt, akár pénzbe is kerülhet.

Pedig a hulladékaink jó része – ha sokakban ez még nem is tudatosult – egyáltalán nem szemét! A felelőtlen embereknél környezetromboló anyag jó kezekben újrahasznosítható erőforrás, másodlagos nyersanyag, ezért kell, hogy jól gazdálkodjunk vele. A szemétlerakók létesítése nagyon bonyolult és nehézkes folyamat, működtetésük, a rekultiváció is egyre több pénzbe kerül, elemi érdekünk tehát ezeket a nagy telepeket tehermentesíteni.

Városunk képviselő-testülete is felismerte ezt a problémát, ezért még az elmúlt évben a 199/2012 (08.30.) számon határozatot hozott hulladékudvar kialakításának szándékáról. Ebben kijelölték a létesítmény helyét, és felhatalmazták a polgármestert, hogy a szolgáltatónkkal, az AVE Miskolc Kft.-vel a feltételekről és a részletekről tárgyaljon. Hogy hol tart most a tároló ügye, arról Papp Tamással, a Városüzemeltetési és Beruházási Osztály vezetőjével beszélgettem.

- Mit kell tudnia a város lakosságának a hulladékudvarról?

- A létesítmény egy két méter magas kerítéssel körbevett, szilárd térburkolattal és közművekkel ellátott, 25x38 m méretű zárt udvar, gépjárművek számára megfelelő nagyságú bejárattal. A területen egy fogadó konténer - itt dolgozik majd a működtető személyzet - ,valamint egy ipari mérleg kerül elhelyezésre. A beszállított nem kommunális szilárd hulladék tárolására két darab 25, két darab 10, hét darab 7 köbméter térfogatú zárt tartály szolgál majd. A zöldhulladékokat nyitott komposztáló tárolókban gyűjtik az elszállításig.

- A felelősen gondolkodó péteri polgárok hol találhatják majd meg a gyűjtőhelyet?

- A város a létesítmény helyét a 1769/1 hrsz-ú belterületi ingatlanon jelölte ki, amely az üveggyári út mellett, a sorompó után helyezkedik el, nagyjából a város közepén, mégis részben ipari környezetben.

- Milyen feltételekkel lehet a hulladékot ott elhelyezni?

- A kommunális hulladék kivételével a háztartásban keletkező hulladékokat (negyedévente 250 kg) a helyi lakosok térítésmentesen adhatják le a hulladékudvarban. A telepen a hét hat napján várják az otthon már szelektíven gyűjtött anyagokat.

- A teljesség igénye nélkül felsorolná, hogy mit adhatunk le?

- A hulladékudvart az önkormányzat által biztosított területen az AVE Miskolc Kft. fogja megvalósítani és működtetni, az általuk befogadott hulladékfajtákat az alábbiak szerint foglalhatjuk össze: települési szilárd hulladékok (csomagolóanyagok, műanyag, papír, karton, üveg, fém). Háztartási műszaki hulladékok (tévé, hűtőszekrény, mosógép, számítógépek), veszélyes lakossági hulladékok (gyógyszerhulladékok, fénycsövek, festékdobozok, elemek, akkumulátorok), nagydarabos lomhulladékok (bútorok, acél hulladékok), gumiabroncs, építési törmelék (mosdó, csempe, WC-kagyló, vakolat háztartási mennyiségben, zsákokban), biológiailag lebomló szervesanyag-tartalmú hulladékok (gallyak, nyesedékek, lomb).

- Ezzel talán nyugvópontra kerül a kiskerti hulladékok ügye is, amelyekkel a közterületeinken nap mint nap találkozhatunk.

- A városra eddig aránytalan terhet rótt ezek összegyűjtése és elszállítása, holott más településeken a közterületen történő hulladék elhelyezését nagyon szigorúan büntetik, csakúgy, mint azokat, akik a házuk előtt nem gondoskodnak a terület rendben tartásáról. Azt hiszem, hogy ebben még öntudatosabb magatartást várhatunk el minden sajószentpéteri polgártól. A helyi önkormányzati rendelet szerint most sem lehetne a közterületen ilyen hulladékot elhelyezni, még akkor sem, ha az fa, nyesedék, lomb vagy éppen a telken lenyírt és összegyűjtött fű.

- Mikortól vehetjük igénybe ezt a szolgáltatást?

- A kiviteli tervek elkészültek, jelenleg az engedélyezési eljárás zajlik. A kivitelezés ezek alapján hamarosan elkezdődhet, reményeink szerint még a nyár folyamán be is fejeződik, és megnyithatja kapuit a hulladékudvar.

Remélem, hogy sokan várják a tervek megvalósítását, és egyre többen igénybe is fogják venni ezt az új, hasznos szolgáltatást. A közterületeknek pedig valóban a „közt”, a város közösségét kell szolgálniuk, s ne legyenek felelőtlen emberek szemétlerakó helyei. Közös, együttes összefogással szebbé és egészségesebbé tehetjük környezetünket, példát mutathatunk gyermekeinknek.

K.B.

Megvalósult felnőtt álom

Portré: Székelyné Drahos Mária

Még nincs egy esztendeje, hogy a Harica utcai óvoda felújítása befejeződött, és az átadásról tudósíthattam olvasóinkat. A pályázat címe azt hiszem, hogy sokatmondó volt: „Szivárványos gyermekálom a Pipiskedomb alján". A gyermekeink álmára vigyázni kötelességünk, s azért, hogy ezek teljesülhessenek, a felnőtteknek, közöttük az óvónőknek nagyon sokat kell tenniük. Számukra pedig igazi boldogság, ha eközben még az ő álmuk is teljesül.

„A felhőtlen gyermekmosoly miatt érdemes ezt a hivatást választani" – mondja vezető óvó néni

Ezek a gondolatok foglalkoztattak, amikor visszatértem az óvodába, hogy Székelyné Drahos Máriát nyugdíjba vonulása apropóján pályafutásáról kérdezzem. Ezt a beszélgetést osztom meg most a Krónika olvasóival.

- A gyermekkor az ember életére döntő hatással van, maradjunk hát a kezdeteknél.

- Tősgyökeres sajószentpéteri vagyok, itt születtem, itt lettem óvodás is a Bányász-kertben. Varrónő édesanyámtól a pedantériát, igényességet, villanyszerelő édesapámtól a problémamegoldó képességet örököltem. Amikor már eleget koptattam az 1. Számú Általános Iskola padjait, Miskolcra, a Herman Ottó Gimnáziumba kerültem. Érettségi után Kecskeméten jártam az óvónőképzőbe, ott szereztem meg a diplomámat.

- Mindig is erre a pályára készült?

- Az óvó nénimet – aki szemben lakott velünk – nagyon szerettem, a környezetemben sok volt a hasonló korú gyerek, akikkel rengeteget játszottunk, meséltünk. Talán ez a két dolog hatott rám, hogy úgy érezzem, felnőttként nekem gyerekekkel kell foglalkoznom. Először gyermekorvosnak készültem, olyannyira, hogy az angol helyett a latin nyelvet választottam. Később beláttam, hogy a gyógyításhoz elengedhetetlen, hogy néha fájdalmat is okozzunk nekik, s ezt én nem tudnám soha megtenni. Így lettem óvónő, s nem volt olyan pillanata az életemnek, amikor ezt a döntésemet megbántam volna

- Friss diplomával a zsebében az ember meg akarja váltani a világot.

- Igen, végzett óvónőként hazakerültem az akkori 2. Számú Óvodába, de két és fél hónap után megfordult velem a világ, és huszonegy évesen Parasznyán lehettem óvodavezető. Ez egy hatalmas lehetőség és óriási kihívás volt, hiszen szinte szó szerint a semmiből kellett létrehozni egy óvodát. Ez igazi hőskor volt, sok mindent saját kezűleg oldottunk meg, de sokat tanulhattunk belőle, és a végeredmény önmagáért beszélt. Gondolhatja, milyen büszkeség töltött el nemrég, amikor azóta először visszalátogattam, és láthattam a régi medencét, szabadtéri játékokat, amiket akkor hoztunk létre.

- Keze nyomát Sajószentpéteren is őrzi azért egy s más.

- 1975. március 16-a már újra itthon talált. Azóta az óvodákkal együtt én is sok mindenen keresztülmentem. Nem is akarnám részletezni, azt hiszem, hogy ez nyitott könyv az óvodásoktól a nagymamákig mindenki előtt. Amire legbüszkébb vagyok, az éppen ez az óvoda, ennek a felújítása, amelynek külseje, belseje, szellemisége az én elképzeléseimet is hűen tükrözi.

- Messze járok az igazságtól, ha azt gondolom, hogy ez az élete fő műve?

- A fiam után, azt hiszem, hogy ez lehet az. Itt a belső térben a merev egyenesek mellett megjelentek a lágy görbe vonalak is, ez nem sok intézmény jellemzője. A pályázat címe, a „szivárványos gyermekálom" is tőlem származik, a könyvtárszoba pedig egy igazi kis ékkő. Meggyőződésem, hogy a könyvek nem csupán olvasni, hanem beszélni és gondolkodni is megtanítanak. Ezekkel ma egyre több gondjuk van a gyerekeknek, talán még nem késő változtatni.

- Egy pályafutás nem csupán diadalmenet. Kikkel volt nehezebb dolga, a gyerekekkel vagy a szülőkkel?

- Adódtak kemény pillanatok, ezeket általában a partvonalról bekiabáló kibicek okozták, velük mindig a legnehezebb. Bizony azt is rosszul éltem meg, amikor az elkerülhetetlen létszámleépítések elérték a kollégáimat is. Sajnos egy vezetőnek osztályrészként ma ebből is kijut.

- Az egyre több adminisztráció és szervezési munka mellett mennyi időt tud a gyerekek között tölteni?

- Arra mindig vigyáztam, hogy a csoportokban minél több időt tudjak eltölteni, s állandóan képezzem magam. A gyerekek ma már ebben a korban elképesztően fejlettek, és hogyan tudna egy vezető óvónő biztonságot sugározni a gyerekek és a kollégák felé, ha ő maga belül bizonytalan?

- Tudom, hogy dőre a kérdés: hogyan lesz képes gyerekzsivaj nélkül élni?

- Szerencsére nem kell majd nélkülöznöm, hiszen a már hosszú évek óta végzett szak-

értői munkámra ezután is igényt tartanak. Ezen kívül, ha bármiben segíteni tudok, szívesen visszajövök, és amikor nekem lesz szükségem egy kis zsivajra, ők is szívesen visszavárnak.

- Összefoglalná gazdag pályafutásának ars poeticáját?

- A gyermekek minden rezdülésére figyeljünk, őszinteséggel, szeretettel teremtsük meg a számukra legfontosabbat, a biztonságot! Kellő empátiával ebben a fogékony korban szinte minden megtanítható velük, még az is, ami később már lehetetlen vállalkozás lenne.

- Mi az, amit örökre magával visz?

- Elbúcsúzni végleg nem lehet, én csak a szépeket akarom magammal vinni, erre biztatok mindenkit, aki engem szeret, hogy ők is csak ezekre emlékezzenek majd. A „gyermekeimtől" kapott egy-egy szál virág mellett viszek egy csokorra valót azokból a csodálatos gyerekmosolyokból, amikért élni és ezt a hivatást választani érdemes.

- A szeme sarkában most megjelent könnycseppekben ezeket mind ott látom bujkálni. Egy mondatban mit üzenne az utódoknak?

- Mindig lebegjen szemük előtt Brunszvik Teréznek, az első magyar kisdedóvó létrehozójának gondolata: „A gyerekekkel mindent elérhetünk személyes példa és tett által."

- Minek tud örülni, és mi az, ami leginkább kihozza sodrából?

- Minden apró dolognak tudok örülni, amiben meglátom a jót, az emberi butaság és rosszindulat viszont nagyon felbosszant.

- Magánéletéből mit oszthat meg velünk?

- Már tizenkét éve, hogy elvesztettem a férjemet, aki gépészmérnök és gazdasági szakember volt. Azóta a már említett villamosmérnök fiammal, Zoltánnal próbáljuk egymásnak pótolni ezt a mérhetetlen veszteséget. Szerencsére idős szüleim még élnek, és korukhoz képest aktívak, így vagyunk mi egy család.

- Mit csinál szívesen, ha éppen ideje engedi?

- Sok szabadidőm sajnos nincs, de ha lehetőségem adódik, szívesen bíbelődöm a kerttel, virágokkal. Szeretek zenét hallgatni és mindenekelőtt olvasni, egy óvónőnek mindig napra készenek kell lennie az új gyermekkönyvekből, mesékből, mondókákból is. Az olvasás szeretetét igyekeztem mindig továbbadni, nem véletlen a kis könyvtárunk, és az sem, hogy a csoportszobáinkban mindenütt rengeteg könyv található.

Szeretek ezen kívül még utazni, ismeretlen emberekkel, kultúrákkal találkozni, most is tervbe van véve egy déleurópai utazás.

- Összegzésként: mit vett el és mit adott Önnek ez a hivatás?

- Érezheti valaki áldozatnak, lemondásnak annak a hivatásnak egyetlen percét is, ami az életét jelenti? Nem hiszem, hogy bármit is elvett volna, inkább csak kaptam tőle: rengeteg (szó szerint) emberi kapcsolatot, sok-sok szeretetet, és a legnagyobb ajándékot, a gyermekek mosolyát.

Végezetül a beszélgetés mellett a városunk lakóinak több generációja nevében megköszönöm mindazt, amit évtizedeken keresztül értünk, gyermekeinkért, unokáinkért tett, hogy megvalósulhassanak csöppségeink szivárványos gyermekálmai. Hogy milyen nagy feladatra vállalkozott, azt igazolják a neves amerikai gyermekorvos, dr. C. E. Koop szavai is: „Nincs az életben nagyobb felelősség és nagyobb megtiszteltetés, mint hogy felneveljük a következő nemzedéket." Reméljük, hogy megvalósult az ő felnőtt álma is, jó pihenést hát, vezető óvó néni, boldog nyugdíjas éveket, Marika!

Kiss B.

„Hazára leltünk"

Ez volt a mottója a Regionális Német Nemzetiségi Fesztiválnak, amelyet már hatodik alkalommal rendeztek meg. Június 1-jén a Szerencs melletti kis sváb település, Rátka adott otthont a fesztiválnak. Az iskola udvarán került sor a rangos eseményre. Stumpf Andrásné megyei elnök köszöntötte a csoportokat. Beszédében kiemelte, hogy ez a program igyekszik bemutatni mindazokat a hagyományokat, melyeket a térség német nemzetiségi önkormányzatai ápolnak napjainkban. A köszöntő után egy együttműködési megállapodás aláírására került sor, amelynek aláírói elhatározták, hogy a „malenkij robotra" elhurcoltak emlékére egy regionális emlékművet hoznak létre, amelyet Szerencsen állítanak majd fel. Az ünnepélyes pillanatok után a kulturális seregszemle következett, melynek keretében fiatalok és idősek mutatkoztak be a színpadon. A hagyományőrző csoportok mellett, már az ifjúság képviselőiként, óvodások és kisiskolások is színvonalas produkciókkal léptek fel. Városunkat két csoport képviselte: az Immer Tanz együttes, valamint a Singen wir auf Deutsch kórus. A hagyományainkat ápolva néptánccsoportunk is fellépett, s így a fesztivál mottója még inkább igaznak bizonyult, hisz egymás mellett élve, egymástól tanulva, de őrizve őseink hagyományait élünk és dolgozunk. A rendezvény ideje alatt kiállítás nyílt a rátkai általános iskola egyik tantermében, ahol többek között sajószentpéteri alkotók műveivel ismerkedhetett meg a közönség. Aki megéhezett, az betérhetett az ízek utcájába, ahol sváb gasztronómiai különlegességeket kóstolhatott meg. Volt itt töltött káposztától kezdve babos tésztán át kenyérlángosig sokféle finomság, s persze a különféle édességek sem hiányoztak.

Románné

A sajószentpéteri lányok a rátkai közönséget is elkápráztatták

körkérdés

Miként ítéli meg a kormány rezsicsökkentéssel kapcsolatos intézkedéseit, és az hogyan érinti Önt?

Marinka Éva

- Sajnos magas a rezsiköltségem, és idáig nem vettem észre, hogy bármelyik számlámon kevesebb összeg szerepelt volna. A hangoztatott árcsökkentés egyébként sem korrigálja a napi kiadások emelkedését, amit folyamatosan tapasztalok a vásárlásaim során. Minimálbért kapok, és azt tapasztalom, hogy folyamatosan romlik a helyzetem. Valamikor még nyaralni is el tudtunk menni, most viszont szinte semmire sem telik. Nem tudom, szégyellnem kell-e, hogy tologatom magam előtt a csekkeket, mert el kell döntenem, eszek vagy rezsit fizetek. Egy négytagú család az újságokban megszólaló szociológus szakemberek szerint 240 ezer forintból tud megélni: mi ehhez az összeghez messze járunk. A rezsicsökkentést pedig úgy ítélem meg, hogy az egyik oldalról adnak támogatást, amit a másikon bőven elvesznek.

Vécsey Balázsné

Azt az intézkedést, ami könnyít a családok helyzetén, örömmel támogatom. Három gyermeket nevelek, és ha a hangoztatott tíz százalék rezsicsökkentés javít az anyagi helyzetünkön, az mindenképpen pozitívum. Nem örülök viszont a folyamatos áremeléseknek, amit naponta tapasztalatok a vásárlásoknál. Egyre vékonyabb a pénztárcám. Talán az infláció visszaszorításában is segíthetnének az állami vezetők.

Szopkó György

- Mivel régóta külföldön dolgozok, feleségem foglalkozik a családi pénzügyekkel, ő pedig azt mondta, örül a rezsicsökkentésnek. Több pénz marad a kasszában, viszont az intézkedésért mégis sokan támadják a kormányt. Ennek szerintem több összetevője van, hiszen a „mutyi" szó ebben a ciklusban általánossá vált a mindennapokban, gondolok itt a termőföld és a trafikok újraelosztására, ahol nagy többségben a Fidesz-KDNP saját emberei voltak a nyertesek. Vagy ott van az államapparátus fenntartása, amiről a választások előtt azt hirdették, hogy karcsúsítani fogják az ottani kiadásokat. Látszatintézkedésként tíz főre csökkent a miniszterek száma, az államtitkároké és a hivatalnokoké viszont nőtt, így összességében úgy tudom, 30 százalékkal nőttek ezek a kiadások. Beszélhetünk Európa legmagasabb, 27 százalékos forgalmi adójáról is, amit minden termékkel megfizetünk, és ami például Szlovákiában vagy Németországban tudomásom szerint 19 százalék. Egy ilyen kormányzati kampányintézkedésnél ezeket a tételeket is érdemes áttekinteni, ahogyan a beígért munkahelyteremtést. Gyermekeim is csak külföldön találtak munkát, ezért szétszakadt a családunk, ahogyan sok más ismerősömé is.

Mézesné Balogh Veronika

- Első hallásra szép és jó ez a rezsicsökkentés, de én személy szerint érzem benne a mézesmadzagot. Lehet korrigálni Európa fizetésekhez képest legmagasabb rezsijét, mert köztudott, hogy az árakban már utolértük a nyugati országokat, csak éppen a fizetések emelése maradt el. Annyi új adónemet vezettek be az elmúlt 2-3 évben, hogy összeszámolni is nehéz volna, amelyekkel még több pénzt vettek ki a zsebünkből. Erre most bedobják a rezsicsök-

kentést, amit a jövő évi választások előszelének, egy biztos kampánytémának, vagyis pártpropagandának érzek.

Galler Béla

- Jó ez az intézkedés, sokan örülnek neki. Az áramszámlán már látszott a csökkentés, remélem, hogy a víz, a csatorna és a palackos gáz használata is csökkenni fog. Remélem, nem a közelgő választások miatt vezetik be a rezsicsökkentést, hanem önzetlenül akarnak segíteni a családokon. Más kérdés, hogy a gazdagok is részesülnek a támogatásból, ami viszont szerintem igazságtalan. Olvastam, hogy júliustól útdíjat is fizetni kell a teherautók után, ami biztos újabb áremelésekhez vezet. Nem tehetünk mást, bizakodunk, hátha egyszer jóra fordulnak a dolgok.

Kojnok Csaba

Kampányfogás úgy, ahogy van. Ami a jelenlegi helyzet mellett hosszú távon nem tartható fent. Most eladják a rezsicsökkentést, máshol viszont az onnan kieső pénzeket behajtják. Aki hozzám hasonlóan rendszeresen jár a boltba, tudja, miről beszélek, mert a statisztikában hangoztatott 3 százalékos infláció csak papíron létezik. Az egyik gazdasági lap ezen a héten közölte, hogy Magyarországon az utolsó három hónapban 5 százalékkal emelkedtek az árak. Akkor miről is beszélünk? Személy szerint talán évi 20-30 ezer forint megtakarítást érhetek el az alacsonyabb rezsidíjakkal, de azt is meg kell nézni, mi van a mérleg másik serpenyőjében.

Molnár Jánosné

- Igazságtalan ez a rezsicsökkentés, mert a hozzám hasonló kisnyugdíjasoknak ugyanúgy 10 százalékot csökkentenek, mint a milliárdosoknak. Ők ezt a tételt észre sem veszik akkor sem, ha helyzetükből adódóan sokkal többet fogyasztanak, hiszen úszómedencéjük is van, amit árammal vagy gázzal fűtenek. Ugyanezt már megcsinálták az egykulcsos adó bevezetésével, ahol szintén a hatalmon lévő gazdagoknak kedveztek. Az ilyen intézkedések igazságtalanok. Engem kevésbé fog érinteni a rezsicsökkentés, mert a legnagyobb tételem a fűtés, de a drága gáz helyett már átálltam a fatüzelésre, arra pedig nem vonatkozik a 10 százalék.

Szemán Gyula

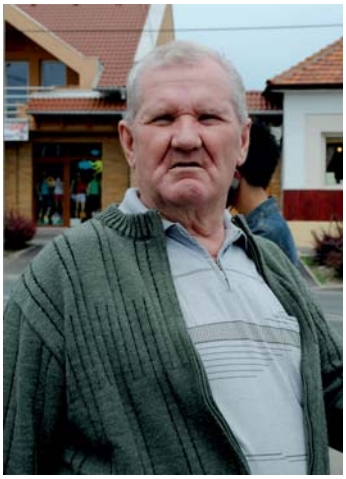

- Akiknek kevés a jövedelmük, azokon segít valamennyit a rezsicsökkentés, a „nagyoknak" viszont mindegy. Ahol 100 forintból 80-at az adósság visz el, mert lakást vagy gépkocsit mertek valamikor vásárolni, azoknál a családoknál már szintén mindegy, hogy történik-e ilyen intézkedés. Ha belegondolok, hogy ketten két nyugdíjból élünk, így még viszonylag tűrhető a helyzetünk, de egy egyedül élő nyugdíjasnak nehéz fedezni a kiadásokat. A rezsicsökkentés ténye viszont jövőre, a választáson dől el, hogy mit is jelentett az embereknek. Nem gondolom, hogy ez lenne majd a fő szempont.

Sebők Ottóné

- Emlékezetes lesz ez a nap, mert Pannika kislányom ma 8 éves, és még a Krónikában is elmondhatom a véleményem. Egyébként örülök a rezsicsökkentésnek, mert a mai világban minden fillér számít, másrészről viszont úgy ítélem meg, hogy csak morzsákat kapunk vissza a rengeteg elvonás után. A szemétdíj év elején annyival emelkedett, hogy a 10 százalék csökkenéssel a tavalyi árakat fizetjük majd. Azt viszont mindenki tudja, hogy más országokhoz viszonyítva brutálisak a rezsikiadások hazánkban, ezeken ideje volt módosítani, bár többet is lehetett volna. Sorolhatjuk a legutóbbi megszorító intézkedéseket, mint a telefonadó, a bankadó, aztán jön az útdíj, tehát ezek figyelembevételével kell értékelni a rezsicsökkentést. Azt tudom, hogy tíz évvel ezelőtt jobban éltünk, 30 éve pedig igazi „álomkorban", amikor még tervezni lehetett a holnapot. Ma ott tartunk, hogy a nagyobb lányom, aki 27 éves, nem mer gyermeket vállalni, hiába van neki és a párjának is munkahelye.

Kovács I.

A nyár illata

Fuss csak pajkos szellő,
hozd a réten át
bársonyos zöld erdő
fenyő illatát.

Libbenj felhő-álom
ég-tenger ha vár,
árnyat rejtő ágon
dalolj kismadár!

Súgd meg a virágnak
azúr kék az ég,
kiáltsd hét határnak:
élni, élni szép,
csiviteld egész nap:
hűs vizű a tó.
Mondd el a világnak:
hogy szeretni jó!

Játssz csak nyalka szellő,
kergesd éjen át
langyos nyári eső
széna illatát!

K. B.

A „bőrünkön” érezzük majd?

Július 1-jétől jön az úthasználati díj

Nem titkoltan jelentős költségvetési többletbevételt, évi 150 milliárd forintot remél a kormány a 2013. július 1-jétől bevezetésre kerülő E-útdíjtól. Hazánk közútjai évek óta minősíthetetlen állapotban „biztosítják” a gépjármű-közlekedést, és nemcsak aszfaltozásra, de még a kátyúk javítására sem igazán áldoz pénzt az állam. Az új adónem állítólag javít majd az áldatlan helyzeten, feltéve, ha nem csoportosítják át más területre.

A kéttengelyes, Euro 3-as minősítéssel rendelkező, 3,5 tonna összterhelés feletti gépjárművek után július 1-jétől kilométerenként 21,23 Ft útdíjat kell fizetni hazánk gyorsforgalmi útjain. Másik véglet a négytengelyes, Euro 1-es motorral felszerelt gépjármű, amelyeknek kilométerenkénti díjuk gyorsforgalmi úton 108,38 Ft lesz. A Fidesz-KDNP kormányzati többség az intézkedést több szempontból magyarázta.

A „vakmerőség” ára

Kövér László házelnök a napokban az észak-borsodi Arló nagyközségben is beszélt az úthálózat nagyon rossz állapotáról, ami szerinte Zalában még a borsoditól is kátyúsabb. Véleménye szerint azért nincs pénz átfogó útkarbantartásra, mert „2010-ben a szakadék széléről rántották vissza az országot, azóta pedig a túlzottdeficit-eljárás megszüntetésén dolgoztak, amire most már minden esély megvan”. A büdzsé rendezéséhez jelentősen csökkenteni kellett az államháztartási kiadásokat, aminek egyik velejárója volt az utak javítására fordítható csökkentett összeg is. „Nem voltunk vakok, csak vakmerők” – tette hozzá a házelnök, miközben Matolcsy György gazdaságpolitikai intézkedéseit firtatta, aminek hazánk közútjai is áldozatul estek. Csakhogy a fuvarozási, illetve az üzemanyagdíjak csökkentéséért éppen a fideszes és kereszténydemokrata képviselők tettek több alkalommal javaslatot az Országgyűlésnek, igaz, még ellenzéki szerepben.

Elcsendesült ötletezők

Varga Mihály, egykori pénzügyminiszter és Nógrádi László (KDNP) 2006-ban 20%-os jövedékiadó-csökkentést javasoltak az üzemanyagokra, amit 2010-ig több alkalommal megismételtek. A mostanra kormányzati álláshalmozóvá előlépett Szíjjártó Péter (tizenhatféle feladatot lát el) 2009-ben azzal ötletelt, hogy az üzemanyagok jövedéki adóját az Európai Unió minimálszintjére kell csökkenteni, ami akkor 15 forinttal olcsóbb benzint és gázolajat jelentett volna. Nem meglepetés, kormányra kerülésük óta nem tettek hasonló javaslatot.

A 2010-től általuk bevezetett új adónemek viszont olyan mértékben megterhelték a hazai lakosságot, hogy évente 8-10 százalékkal kevesebb üzemanyagot tudunk tankolni, ami jelentős adóbevétel-kiesést okoz az államnak. Márpedig az üzemanyagok vásárlásakor útdíjat is fizetünk, ami így érthetően csökkent. A környező országokban viszont régóta úthasználati díjat szednek a teherautók futásteljesítménye után, ezért főleg a déli államokból érkező fuvarozók tranzitországnak tekintettek bennünket. Ingyen átroboghattak rajtunk, miközben jelentős kárt okoztak közútjainkban. A többség még tankolni sem állt meg Európa majd' legdrágább benzinkútjainál.

1100-an már feladták

Ezen a helyzeten kívánt változtatni a kormány, amikor a kontinens egyik legmagasabb útdíját szavaztatta meg. Csakhogy az intézkedés érinti a hazai fuvarozókat is, akik közül 2012 végén már 1100-an adták vissza vállalkozásukat, ami mintegy tízezer teherautót érintett. Vereczkei Zoltán, a Magyar Közúti Fuvarozók Egyesületének elnöke a hvg.hu-nak azt nyilatkozta, hogy amíg 2012-ben átlagosan 190 ezer Ft/év autópálya-díjat fizettek egy-egy teherautó után az üzembentartók, ez az összeg ettől az évtől évi 3 millió forintra emelkedhet járművenként. Márpedig ezt az összeget képtelenség kigazdálkodni vagy a megrendelőre terhelni, ezért a fuvarozóknak akár a fele is csődöt jelenthet.

A Magyar Nemzet az egyik legnagyobb hazai fuvarozóval készített interjút, amiben Wéberer György a Nemzeti Összefogás Fuvarozó Fórum érdekképviselőjeként azt kérte, hogy az E-útdíj bevezetésével párhuzamosan szüntessék meg a fuvarozók iparűzési adóját. A legfrissebb hírek szerint a kormány fontolgat valamiféle kompenzációt, de konkrétumok még nem kerültek napvilágra.

Amit elfogadtak: regisztráltatni kell a gépjárműveket az E-útdíj rendszerbe, előre kell fizetni a megtett kilométerek után, előre kell megtervezni az útvonalat, és az csak egyszeri úthasználatra érvényes. A törvény betartását a határátkelőkön és tíz fix más helyen kamerák segítségével ellenőrzik, de a rendőrség is létrehoz 50 új mobil bírságoló egységet.

A szakemberek 40-50 százalékkal drágúló fuvarozási költségekről beszélnek, amelyek beépülnek majd a termékek árába, jelentős drágulást és inflációt okozva.

Kovács

Horgász akták

Szinte minden órában új híreket hallunk a megduzzadt, medréből kilépő, hömpölygő Dunáról, egyéb megáradt folyóinkról, külföldi tetőzésekről, és mindeközben egyre inkább azt érezzük, hogy lassan túl sok a víz az életünkben. Egy nyelvi leleménnyel élve azt mondhatnánk, már a csapból is csak a víz folyik. Én mégis úgy gondoltam, hogy van az a víz, ami a mostani, elárasztott médiában is megérdemel némi figyelmet. Bár ez a víz nem akar kitörni, nem fenyeget azzal, hogy városokat tesz lakhatatlanná, csak szerényen fodrozódik a júniusi szélben, és kiváló életteret biztosít a halaknak. Meg persze a kikapcsolódni vágyó horgászoknak is.

Aki számára a bevezetőből még esetleg nem vált világossá, azokat megnyugtatom, nem az árvizekről és az ellenük való felkészülésről fog szólni ez a cikk, hanem városunk tavairól. Hogy mi változott a legutóbbi helyzetjelentésünk óta a tavaink környékén, arról Halász Zoltánt, az Észak-magyarországi Horgász Egyesület sajószentpéteri csoportvezetőjét kérdeztem. Aktuális hír lehet a horgászok számára, hogy az illetékes választmány úgy döntött, az eddigi éves két telepítés mellé még egy nyári halasítást is beiktat. Idén tavasszal 13 mázsa hal került a Kavicsbánya-tavakba, és a nyári telepítéskor is ennyire számítanak. Ám fontos megemlíteni, hogy az újabb telepítés miatt egy rövidebb horgászati tilalom is bevezetésre került, hogy a frissen betelepült halállománynak legyen ideje megszoknia az új környezetét, mielőtt megpróbáljuk horogra csalni őket. Ez a tilalom június 10-én 12 órától június 15-én 13 óráig tart, és az egyesület legtöbb vizét érinti. A tilalom feloldásával egy időben megrendezik a szokásos évi horgászversenyt is a sajószentpéteri Új-tavon. Ám a tó halfaunáját nemcsak ezek a friss jövevények alkotják. Halász úr elégedetten számolt be arról, hogy a tavak saját állománya is szaporodásnak indult. Kisponytok, süllőfiak, friss ívású apróhalak, tenyeres keszegek és kárászok nyüzsögnek a tóban. Természetesen a péteri horgászok „öreg barátja," a törpeharcsa, vagy ahogyan az internethasználó horgászok divatos szóhasználattal nevezhetnék, a kopoltyús hungaromém, sem tűnt el teljesen a vízből, de a tapasztalatok szerint a számuk jócskán csökkent. A halak sikeres ívását természetesen nemcsak a véletlennek köszönhetjük. A nyolc főt számláló ellenőrbrigád folyamatosan dolgozik a vízminőség javításán, megóvásán; klórmésszel, mészhidráttal segíti a mederfenék fertőtlenítését. Folyamatosan telepítik a hasznos vízinövényeket, gondozzák az ívóhelyeket. Amellett, hogy a halak számára fontos menedékül szolgál, látványra sem utolsók a nádasban virágzó tavirózsák, amik szintén a múltbeli tereprendezések során kerültek a vízbe. Emellett a parti környezet megóvása is szerves részét képezi az ellenőrök munkájának. A fű nyírása, az esőbeállók ápolása, a szemétmentes állapot fenntartása mind sok munkát igényelnek. A távlati tervek között szerepel a tóhoz vezető földút rendbetétele, az itt található illegális szemétlerakó megszűntetése, a partszéli nádas bővítése, új tavirózsák betelepítése. Bár megfigyelhető tendencia, hogy a horgászok nagy része egyre jobban figyel a part tisztaságára, de még mindig akadnak, akik számára másodlagos szempont a környezettudatos természetjárás. Az ilyen sporttársak és piknikezők továbbra is komoly szankciókra számíthatnak, karöltve azokkal, akik hangoskodással, vandálkodással, ide nem illő viselkedéssel zavarják meg a pihenni vágyók nyugalmát. Szerencsére a horgászhely rendben tartását sok horgász érzi szívügyének, így a szemétszedéseknél és más munkáknál egyre több lelkes önkéntes segédkezik. Az ellenőrök munkáját támogatják még a péteri rendőrőrs és az edelényi kapitányság rendőrei, a polgárőrség és a városgondnokság is. Minden segítség fontos, és Halász úrék szeretettel várják az önkénteseket minden nagyobb munkánál, szemétszedésnél, tereprendezésnél. A legtöbbet mégis azok az emberek tehetik a tavakért, akik nap mint nap lelátogatnak a partra, és megbecsülik, megóvják a környezetét.

Idén tavasszal 13 mázsa hal került a Kavicsbánya-tavakba

Bájer Máté

A sporté volt a főszerep

XII. Testvérvárosok Ifjúsági Sporttalálkozója

Immár 12 éves múltra tekinthet vissza az a testvérvárosi sporttalálkozó, amelyen a fiatal sportolók mérhetik össze tudásukat. Bár négy nemzethez tartoznak, négy különböző nyelvet beszélnek, de egy közös mégis van bennük: a sport, a játék és a versenyek szeretete.

A győztes sajószentpéteri focisták és edzőik a mérkőzések után

Évről évre lelkesen készülnek a tanulók erre a megmérettetésre, különösen azok, akik egyszer már részesei lehettek egy ilyen nemes küzdelemnek. Ebben az évben a lengyelországi Kobiór városa adott otthont a rendezvénynek, s mi sem bizonyítja jobban, hogy milyen népszerű ez a szpartakiád, mint az, hogy Kobiórban éppen akkor rendezték meg a sporttalálkozót, amikor a városnapokat is tartották, vagyis május 24-e és 26-a között. A Testvérvárosok Ifjúsági Spottalálkozóján városunkat 40 fiatal sportoló és az őket felkészítők képviselték. A versenyzők 6 számban mérhették össze tudásukat. A legnehezebb feladat azokra várt, akik már az első délután „ringbe" szálltak. A megérkezést követően került sor a találkozó ünnepélyes megnyitójára, ahol a csapatokat a helyi polgármesteren kívül a testvérvárosok polgármesterei is köszöntötték, és eredményes, sérülésmentes sportolást kívántak valamennyi résztvevőnek. Ezután kezdetét vették a különböző versenyszámok. Az első napon a falmászóké, az asztaliteniszezőké és a sakkozóké volt a főszerep. Sakkozóink hozták szokásos formájukat, és megszerezték összetettben az első helyezést. Asztaliteniszezőink és falmászóink kemény küzdelmeket vívtak, de csak a negyedik helyet tudták elcsípni. Az éjszakai pihenés után másnap délelőtt az atlétikai pályákon folytatódott a küzdelem. Itt rövid- és hosszútávfutásban, távolugrásban és kislabda-hajításban mérték össze erejüket a négy nemzet sportolói. Lányaink és fiaink közül néhányuknak sikerült felkerülniük a dobogó valamely fokára, Király Zoltán két sportágban is kiválóan teljesített: 60 méteres futásban 2. helyezést ért el, míg távolugrásban a dobogó legfelső fokára állhatott fel. A dobogó harmadik fokára állhatott Dócs László és Ötvös Réka távolugrásban, második lett kislabdahajításban Rőczei Réka és Tóth Márk, de a harmadik hely is a miénk lett, Borbély Dániel dobásának köszönhetően.

Ebéd után folytatódtak a küzdelmek. A röplabdás lányok egy szomszédos településen játszották a mérkőzéseket, míg a focisták helyben csatároztak. Sajnos röplabdázóink a kemény küzdelmekben alulmaradtak, így csak a 4. helyet sikerült elérniük. Focistáink hozták jó formájukat, így ők összetettben az első helyen végeztek. A rendezvényt az ünnepélyes eredményhirdetés zárta, ahol kiderült, hogy csapatunk (az összesített eredmények alapján) a dobogó 3. fokára kvalifikálta magát. Vasárnap fáradtan, de jókedvűen indult haza a sajószentpéteri különítmény, méghozzá azzal a szilárd elhatározással, hogy jövőre (Dobsinán) ismét megmérettetik magukat.

Románné

THERMO
NYÍLÁSZÁRÓ CENTRUM & ÁRNYÉKOLÁSTECHNIKA
AJTÓ, ABLAK, REDŐNY, RELUXA
ÚJ AKCIÓ! 2013. július 31-ig!
MINDEN ABLAK 50% KEDVEZMÉNNYEL
+AJÁNDÉK FIX SZÚNYOGHÁLÓ
HAMAROSAN MEGNYITJUK ÚJ ÜZLETÜNKET!
GYÁRTÁS - SZERELÉS - JAVÍTÁS
INGYENES FELMÉRÉS ÉS ÁRAJÁNLATKÉSZÍTÉS
MINDEN TERMÉKET 2-7 ÉV GARANCIÁVAL SZERELÜNK!
BEMUTATÓTEREM: www.thermo.mzy.hu
SAJÓSZENTPÉTER, KOSSUTH ÚT 156.
(A POSTÁVAL SZEMBEN LÉVŐ UTCÁBAN)
TEL.:48-407-166 és 06-20-3550-920

Keresztrejtvény

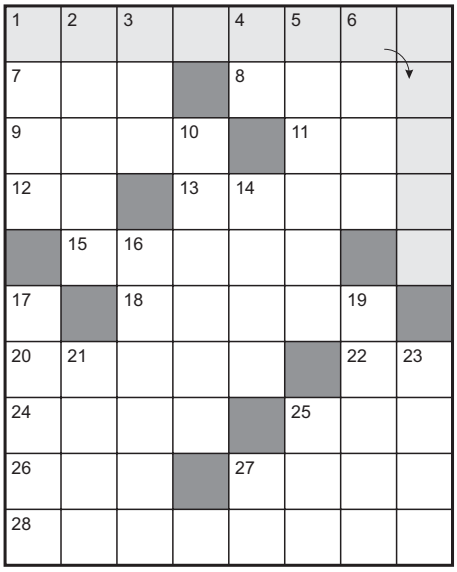

Vízszintes:

1. Városháza építéséhez Sajószentpéternek telkét ajándékozó földbirtokos. 7. A máj termeli. 8. … Haná, cseh síkság. 9. Amerikai filmszínész (Richard). 11. Magyar Olimpiai Bizottság. 12. Európa Parlament. 13. Zenében: halkan. 15. … Kästner (az Emil és a detektívek című ifjúsági regény szerzője). 18. Nobel-díjas író (Canetti). 20. Indiából származó népcsoport. 22. Zenei nyitány! 24. Felfelé mozgat. 25. Szabálytalanság a fociban. 26. Nagy testű kutya. 27. Alkoholos gyümölcsital. 28. Műsorok rövid beharangozója.

Függőleges:

1. Kossuth-díjas bőgőművész (Aladár). 2. Karinthy Ferenc regénye. 3. Párizsi metró. 4. Nanométer. 5. Japán motorkerékpár. 6. Mikszáth nevezte így feleségét. 10. Szőrtelenít. 14. Gyerekjáték (ugróiskola), tájszóval. 16. Reszkető. 17. Olasz karmester (Alberto). 19. Kossuth-díjas matematikus (Tibor). 21. Földre rogy. 23. Zuhanás. 25. Felesége sóbálvánnyá változott. 27. A szobába.

Rejtvényünk megfejtése a vízszintes 1. sorban található. Ezt kell beküldenie az újság szerkesztőségébe nyílt levelezőlapon vagy a szerkesztőség e-mail címére 2013. augusztus 15-éig. A helyes beküldők között egy 5000 Ft-os könyvutalványt sorsolunk ki.
Cím: Sajó Televízió Nonprofit Kft. 3770 Sajószentpéter Hunyadi u. 11. E-mail: sajotv@gmail.com, szentpeterikronika@citromail.hu.
Március havi rejtvényünk helyes megfejtése: böjtmás hava. Köszönjük Olvasóink aktivitását, és minden rejtvénykedvelőt szeretettel várunk minden szerdán 16 órakor a városi könyvtárban működő Rejtvényfejtők klubjába!
A június 4-én megtartott sorsoláson Antal Izabellának kedvezett a szerencse. Gratulálunk! A nyeremény átvételéről később értesítjük.

Gyermeknap a központi óvodában

A gyermekek számára minden ünnepség különleges, de a legnagyobb élményt a gyermeknap jelenti. Óvodánkban hagyomány, hogy a szülők is részesei a gyerekek örömének. Ezen a napon számos meglepetés várta a gyermekeket: először a Helikoffer zenekar Halász Judit dalait adta elő, bevonva a kicsiket az éneklésbe. Az udvaron hatalmas csúszda és ugrálóvár várta a bátor és ügyes óvodásokat. Közben megérkezett a fagyis, akinél mindenki kiválaszthatta hűsítő kedvencét, melyre színes cukorka került.
A szülők segítségével készült szélforgókkal kissé fáradtan, de mosolygós arccal, élményekkel telve mentek haza a gyermekek.

A központi óvoda dolgozói és gyermekei

PUSKÁS JÁNOSNÉ

MEZŐGAZDASÁGI ÉS KERTÉSZ ÁRUHÁZ
FESTÉK-HÁZTARTÁSI BOLT
VAKOLAT ÉS HŐSZIGETELŐ KÖZPONT
TAPÉTA, HUNGAROCELL SZAKÜZLET
Sajószentpéter, Kossuth út 200. Tel/Fax: 48/345-442 Mobil: 30/218-04-82
Nyitva tartás: H-P 7.30-17.00, Szo 7.30-12.00

Szentpéteri Krónika

Kiadó: Sajó Televízió Nonprofit Kft.; Cím: 3770 Sajószentpéter, Kálvin tér 4.; Telefon: 48/521-037, Ügyvezető igazgató: Sulyok Barnabás
Főszerkesztő: Román Péterné; szentpeterikronika@citromail.hu
Fotó: Heiszman Adrienn, Tördelés: Litoplan Kft. – Design Studio
Szerkesztőség, hirdetésfelvétel: 3770 Sajószentpéter, Hunyadi utca 11.
E-mail: sajotv@parisat.hu; Nyomda: Litoplan Kft.
Cím: 3700 Kazincbarcika, Mátyás király út 56/B. Telefon/Fax: 48/512-236
E-mail: info@litoplan.hu; Megejelenik negyedévente 4300 példányban.
ISSN 1789-7807 (nyomtatott); ISSN 2063-482X (Online)

A hirdetések tartalmáért a kiadó felelősséget nem vállal! A lapban megjelenő cikkek, képek bármilyen formában történő felhasználása a kiadó írásos engedélyével lehetséges. Kéziratokat, fotókat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

V. Sajószentpéteri Városnapok 2013. június 21-23.

Június 21. péntek 20.30 – Sportpálya

20.30 **MAGNA CUM LAUDE**

90 perc élő koncert
Díjtalan!

Június 22. Szombat

08.00 **TENISZTORNA** (egyéni)
Teniszcentrum (Szervező: Szava Kft.)

09.00 **VÁROSNAPI SAKKTORNA**
Sportcsarnok (Szervező: Zabiák József mesterjelölt)

10.00 **PÉTERI BORVERSENY**
MSK nagyterem

VÁROSNAPI KAVALKÁD
az MSK előtt (rossz idő esetén az MSK-ban)

15.00 **GÓLYALÁBAS KOMÉDIA**
Vaga Banda

16.00 **BORSODI FOLKLÓR NÉPDALOK ÉS NÉPTÁNCOK**
(Sajógyöngye és a Mezőnagymihályi népdalkör, a Hajlika Néptáncstúdió és a Városi Musicalstúdió műsora)

17.00 **OPERÁTÓL A MAGYAR NÓTÁIG**
A miskolci Operabarátok Egyesülete műsora (Cigányzenekar - énekesek)

18.00 **HARSÁNYI GÁBOR és NYERTES ZSUZSA**

19.00 **KERÉKPÁR ÉS AKROBATIKA**
Triál show - Rási Richárd bemutatója

19.30 **HASTÁNC GÁLA**
Sajószentpéteri hastáncklub

20.00 **ST. MARTIN**

21.15 **SCREEN KONCERT**

Június 23. vasárnap

08.00 **TENISZTORNA** (párosok)
Teniszcentrum (Szervező: Szava Kft.)
A verseny „sztárjátékosa”: St. Martin!

09.00 **FOCI VILLÁMTORNA**
Sportcsarnok

VÁROSNAPI KAVALKÁD
az MSK előtt (rossz idő esetén az MSK-ban)

10.00 **ASZFALTRAJZVERSENY** - nevezés a helyszínen

10.00 **KÉZMŰVES JÁTSZÓHÁZ**

10.30 **NÉPI JÁTÉKPARK**

11.30 **BAGAMÉRI EGYÜTTES**
Bagaméri és a dzsungel lakói

16.00 **ZENÉS FELVONULÁS - TÉRZENE**
Ifjúsági fúvószenekar - Kazincbarcika

16.30 **MAZSORETT GÁLA**
A Gyöngyszem mazsorett együttes és vendégei

18.00 **FITT PARÁDÉ – SPORTBEMUTATÓK**
Zumba – Gyermek és női konditorna – Karate

19.00 **TÁNCVARÁZS**
Freedance 2008 TSE – Erika C. Dance School – Néptáncshow

20.15 **MATYI ÉS A HEGEDŰS**

21.00 **SÁRKÁNYLÁNYOK** – Tűzzsonglőrök

Vidámpark – Kirakodóvásár – Vendéglátás

Támogató: **KERT STÚDIÓ – Sajószentpéter**
Mezőgazdasági, Barkács és Festék szaküzlet

Valamennyi program díjtalan!

Info: 06/48-521-053 • www.spmsk.hu
Rossz idő esetén a programok helyszíne az MSK és a Sportcsarnok!